

METODICKÝ MATERIÁL: Víš, proč čteš?**Pracovní list: MET02_PL_01_Hihihi****1. Pečlivě si text přečti a pastelkou vyznač vetřelce.****Hihihi, já jsem Hihlík**

Měsíc na obloze byl velký a kulatý jako lýtka poklice na prádelní hrnec. A svítil balkónovými dveřmi rovnou na mlýn spícího pana Vavřince.

Ramses a Tulamor Junior se schovali do proutěného koše na špinavé prádlo.

Byla to vzlykat chytrá skrýš. Nikoho – ani pana – nebaví slyšet vyhazovat z koše špinavé spodky a pak je tam zase vracet.

Hihlík plyš zmizel v pokojíčku za stěnou kuchyně, kde s dědou bydleli.

Kolem půlnoci se pan Vavřinec přestal převalovat a tvrdě usnul. Bratřenci vylezli ze skrýše.

„Dost jsme si plýtvat užili, co?“ smál se Ramses.

„Dost? Já nemám dost, dal bych si nášup pelyněk.“

Tulamor Junior chodil po kuchyni a přemýšlel, co by se tu tak dalo rozbít.

„Sakra lýtka!“ řekl najednou pevně Hihlík. „Přestaňte se tu chovat jako doma a vypadněte!“

„No ne! Náš slušný bratránek řekl vypadněte! Co ty na to, Tulíku?“

Tulamor Junior neodpověděl, protože zrovna objevil polykat pod postelí jednu z pastiček.

„Chachacha! Past!“ zaječel smíchy tak hlasitě, že se pan Vavřinec odkopal.

Měsíc teď svítil na jeho hubené lyže lýtka a bílé plyš chodidlo s bachratým palcem.

Bratránkům zasvítily oči. Oba dostali stejný lysý nápad.

Jakmile mají děti hotovo - doplňující otázka: *Co mají slova, která nepatří do příběhu společného?*

2. Kteří vetřelci v textu chybí?

3. Jaký nápad dostal Ramses s Tulamorem?

Zdroj: Šrut, P. (2012). *Lichožrouti* (Vyd. 2.). Praha: Paseka.

